

Nyman

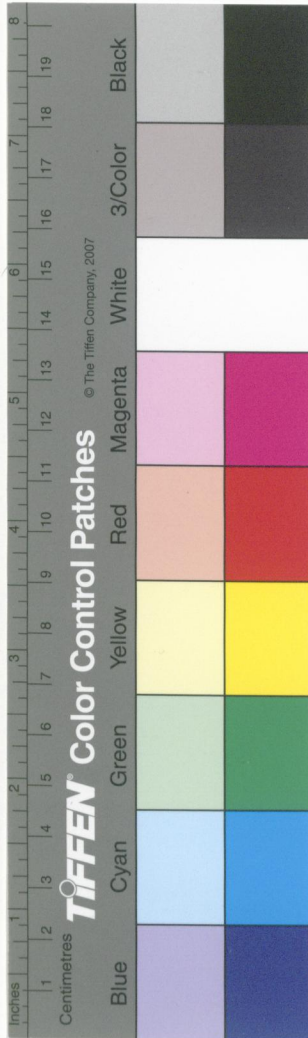
Kol. W-v

Wanter, sagor och sägner från Nucko

27



1. Gälfolke språkade ännu i Raglup had
dett ain gång blivett bän fied, sum
had häve ordmen um häm vinda.
Båmuska villed nö tova i dräpa in,
bora anafolke på: "A snakkim fied
mā i, så är i så från Gie upa i D,
lätten bara leva upa." Båni väkst
upp i oimien var all stael på mā i: i
vazga i upa golve. Mā smolk blaiiv
in mota. He var så jindur, ännu bāni
änt Künd gā sunn hälldur, um in änt
var på mā. - I bāni var fjör i
gammust, ja lätft da ännu da iute gāda
upa ännu storian staiiv, oimien raka
kar ätt runt gät, Kraup lit jite i
blaiiv mā all bott. Poikin blai mii hāi
must foigatur, Kija i gīt mā ännu
skri, a hā, ännu staiiv skullo vältras
bott i g he gjäst mā ättust. A så
jindur var i: man raka tründi miki
silvur pängar i poikin blaiiv ännu
pikan mann. Bora oimien var i
blaiiv bott.

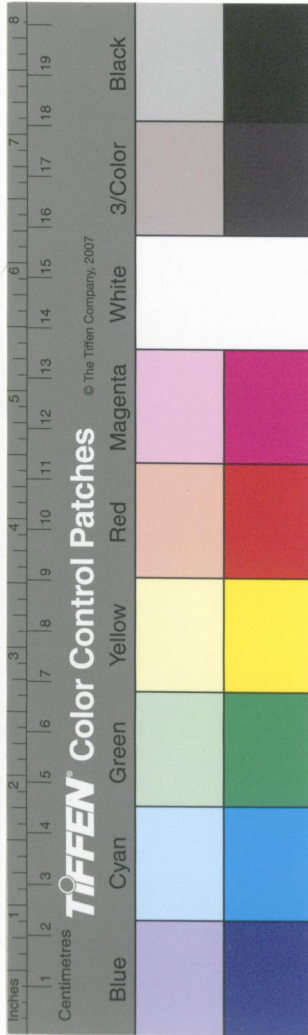


2. Umm ga Waig-Fakob upa Ormoie ma
all hända ma ha hied ätt ä anat. Hæn
när han sa, sum kind vaigöder. Ätt
är vor Astusbiggi har upa Nuka
e iuc ne ma varje; härma skaffa da
hö ätt ga Waig-Fakob. Han kam jüst
Kiinnmissdäen, lapp nuan ringg umi-
kringg hien ä njiina färi se solvur,
hemm visst hola e vär. Han tröd,
än in ma straid ma tuli kridur ut,
sum häd so ilakata luft, än änt var-
ga töst tit nær. Uppa hon visa klav
hien mängot är sköna främ värgar.
Bora ätt är träffa han gäl lige
sjukur ä nu gjöd värga flur än
sjutte rubul skada iunda se.

Ädduk träffa ga Fak vor e Paskup
ä vield gära öder iuc äns kiar.
Sja sa böndaskelugi: "Umm Gjöfär
Chevårar min kiar, sja hupl tinn
öder sy ingeting." Han svora: "Du ska
bli ä mä mittast aiken." He draid
änt liggis här bakit, forrfor var-
gen klav aiken mer.

3. Min Gütabo Kelng lit ädduk kring
ain Kuppuck främ Kibi upa Toft se
ä läta Kupp se. Basta klav gilla Fär-
mä sa Kelngi te Kuppucka: "We ga min
forr e basta, to me öra goli, sja kan tu
hakit ga." He trita Kuppucka miki,
ross än a gikk te gäand. Sum kuilldi
kam, sja kind hon failat stärkan värk
ä Darning iute Kuppen, ross än a töd,
än dän var färi händi. Hon lö vikur
vis upa kring, kätt ä ättust mut
skaff hö ätt Kuppucka, likas ä mä a
ä klav kridur ä a. Fär änt klapp e gi-
ta umm ätur.

4. Ute Stor-Klavi gjöd ädduk ain taek
ä miki folk var Gjög trugga. Färmi bä
änn mann umm ällkanma, bora bö-
daskelugi lai änt färi miki väsendi
liar ätt. He trita in allta miki. Sum
in nu sin gägg fikk kauna e händri,
sja, sja sattu änn smakk tit iute ä
hjan ott hussmör drikt ma vänli öder.
"Skäl!" Hon Drakk ma, bora kind gista
ain tuzghait inalles; anan moren var
linc goli uppkid ä sja kind a mör,
än ätt rest iute a. So a Drakk sja



som da' dæin æn hait brulasstaina
hellerur brústaina. Forr e tien ló da
djúft e sjóin, bora nu sum vatt
ni æ ringa blivi, æra da nar
upa brædde. Itt þou kóda gær
ingen mair te Oimse upa fri.

¶ Étt och annat ur folktrön.

1. Fæ e ringur fere astrarana, æja sains
man: Ges freide sæli, Ges stæiki e
þina. (þu minnan þou þu kottaka skórsstæin).
2. Han sum Drapur ain krotka þogg, fær
sólv rindur færloti.
3. Um man väre ágriuta fær hir giðl-
kin fæst kóda, blivur man sjúkkletur
hail suman.
4. Um man all fæst fær si hæis, to
man gær musstæl iðt, æja betiur
se he ænt giðt.
5. Do man uperaiarant lár ævst klé
upa se, æja fær man ulikkliar da,
hellerur fær man skállar.
6. Um man giðl- hellerur mioskullsi
mjúlar anana mot donna, æja Daiur
mæn he æri; mjúsa man anane
te iðvito, æja Russur kumur
mæn in.
7. Um man huggur þurkar æ þær
spitur fæll e koss, æja Daiur mæn
e hús.



34 - 8. Han sur dräpur sprittpogg, hans
Küdaer heri molck blö. (jens med n:o 2)

- 9. Um man står stökade fräferi upp,
sja blivur man trislindur hail Daen.
Fräferi sains man um gött Kallast
menskehän: Hii ha då stäi stökade
fräferi upp.

- 10. Um i in e nävan botas, sja får
man päng.

- 11. Då lappa sprittur upa higur händi,
får man gö tiningjar.

- 12. Um man går upa fiske ä sin Kelnig
Rumur mot, då har man fötia likk.

- 13. Då Koipa spännas ä stri, sja speo
går ulikk ä iui huse.

- 14. Um aiv han, ta ä går mä häni,
sivur än makk (önn), sja får häni
makkfais.

- 15. Um a ta, ta ä ä älsomänski,
livur ott hänn, sja får häni blivian
läpp.

- 16. Um älsomänskia sivr älskade,
sja ska ä änt ingotol lägi trändi;
um a musstool lägur, får häni äls-
kade-märke

17. Um man bräur flikk bane girm
kaias hikkoläre kai blivur ferd, sja
heri poika rämn bakit ä.

- 18. Um man får stöla giukkin, he ä,
um man får lesinde, mäsa in si-
tur ite tra, skära än bita bark
främ tra ä fer ett Kritturhuse ä,
sja får man göa Kritturlikk.

- 19. Um mora ä upa Kriane, sja ska
man mä Kerki ljus ga skwa, ä tär-
mä Rumur ä änt mair.

- 20. Um mora Rumur ä trampar gött Kria,
sja ska man tova ä qui he Kria mä
svinn svinnbuss ä säte upa via fläkk,
ross Rumur ä änt mair.

Stitt sked jüst nu fere sin viku
te löks. Änn poika har ä Gitanis, änn
nu ä brükoman, hött förr ä sin sia,
ross än ä kam upa anan vig. Glipka
ha nö rand bakitn ä vild ga ottu,
hona han tv änt tuli te hie, ä to
nu sin ära. Ium nu hön ^{longer} fink hie,
än nu var brükoman, hem sum nu
had kai, sja had ä lura ä sua: So
smike trull ska ja nö Kina, än ja



för hata att de' gjövt. He gick änt
längst, förfor mera kam ä skulld tramp
a, hora såvit lite känd a, än a ufer-
våranot gick upa hänas fäs - männ.
Lors råka da mängan mori snärr
rönt vät a häd änt ättust är rå,
än qui a må svindeluss a sätte a
upa mia fläkk, a tärma tappaste
kost ätur. - Lors gütta bruc näst
oss äravikust, när ai gammul mäd.

21. Um ain rändur mä poiker a kär
bakit itur svalubo, sja hokare änt.

22. Um skjöra Rumur te Holmin,
(winsholm), soss vänes man gissta stäpp
upa.

23. Um man visar hellur stänar
mä fingri upa rambuan, soss får
man Gulst fingur.

24. Um flicka får mä nua giva
sin svätt ite poiken, sja klippun
änt främa mair.

25. Han sum spjanar Katka, han får
Kattnäl (mindre lät); han sum spjanar
hünn, han får hündanäl (spik lät).

26. Um aiken skitur itafere donna,
te dian fers kost, sja Dairur ätt
snat bak ätt.

27. Di varga tjüt, sja baias da ita
främ Gesfar; träff da ka upa ätt
månshän, soss trö da, än da ka fä
e he, a ita a e. Mas bruk da mä
fä främ himman tute itas, sum
sinn it sum stor blaut Rüttar, sum
sinn milla ka råka bakit da.

28. Rastar man ain trullekitt bäk (ett
slag träsvamp) milla tei trä e aildm,
sja kitar inga trull upa mair.

29. Har man Knarken, sja ska man tova
bark främ ätt tute trä sum Knarkar
a läge sum, soss bliur e kätur.

30. Um häne har markfäil, sja ska e
buas mä tute kost, sum har ain vide
främ he trä uti se, sum markin
blai mör lät ma.

31. Wätana tappas kost, sum man Ras-
tar tri lües knut minn a a gräver
han gonsindan sände möda silli.



32. Om man brändur hans skjut a,
sum föst Rida får fallskifte, sja
tappare bott må all.

33. To valkarjason föst dain kumur
hain må Riiana, sja kastar vatta
ini, in Riiana sja bli fögult a
flöt må tuman.

34. Kanar e sonda, sja kanar e
beakit hail viku.

35. Ir e viku fotian valaick, soss
ar e landan fögöt.

36. Fäs e fridan mian män, soss a
hail män fotindur

37. Om e mäddain bleiar, sja fäs
he äre miki nitur.

38. Frisar e Wafuenäte, soss frisar
e fjüretit miter här ätt.

39. Om män ligur upa riggien a
brändur fjüldur, sja kumur e
kälidan valaick

40. Ätt jüdua gi mötkumande
äres valaika: föst dain - januar
= mädmän; mändsin - Kuinnonissorän
P. O. V.

42. Hattar man ma må nödavar,
sja draur e de höp; må punna var
avälledur e it.

43. Han sum mäddain all föst liur
hain från Rerkja i skramlar e arbeta-
säkana, han liur suman föst må
all arbetar.

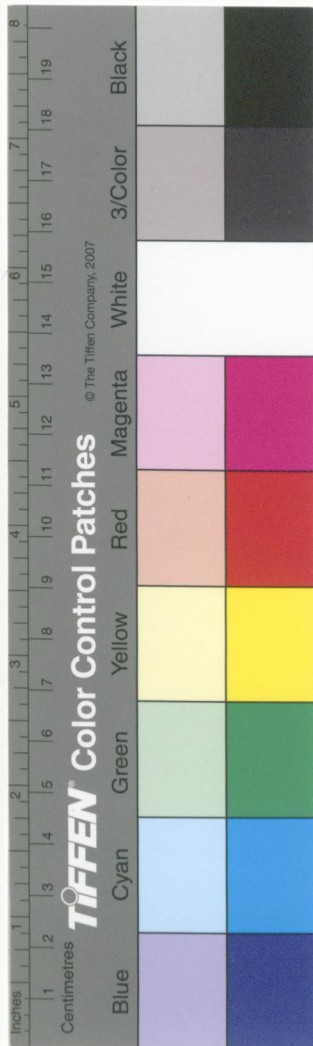
44. Om han sum ha blivi trulla från
nein, leiindi får klipp in lugg här
främen a riik ä e, sja bliur man
bätur. He gas fö anan surur.

45. Om ain flick giitt holdur Ratta
upp, sja för a föglan brulaska.

46. Han sum fastlags tiskam um
Ruilde tar ailld upp, han bliur
sumar e hukka må flüana.

47. Om jülöta sju bliur ga e
Rärkja, soss singur a nier.

48. Om man tar ävaton väst upa
se, sja bitur inga lött upa.



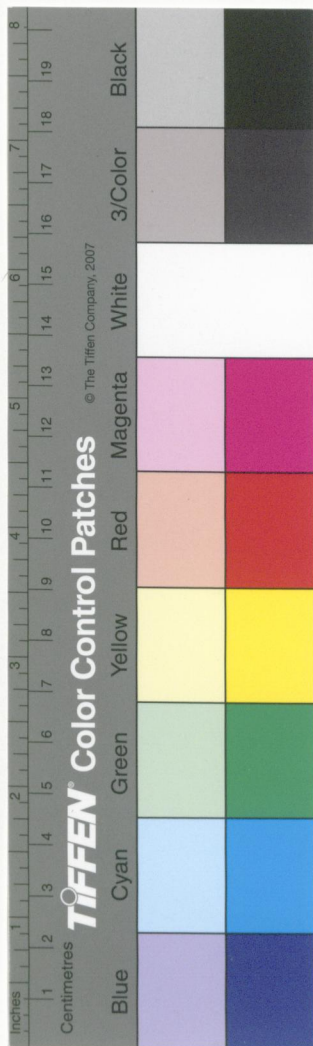
Ordspår och ordskiften

Kopier

juni 1916
W.S.S.

1. Unn haima ä ho arm, sja ara ta vaim.
2. Du rätta ä mäta, sja ä mile hädot.
3. Hum ta mä hai, ta märra ä Dé.
4. Du katta ä kot, rämn rattana upa hädi.
5. Bläin ä äskit ta työkka än vattne.
6. Han molkar bjön, han har gräen i laggi; takktäkijana Grip (gräta)
6. Jäte qua tel, eller: tova qua e väman (gräta).
7. Hova haitakita e hipoana (frukta).
7. Wora luv än piokha (vara feg).
8. Wora bakk uppstai (vara trög)
9. Wora västur kakk airana (vara svag)
10. Fa galhäre ä de (fa 1^{te} gga fräck fja)
11. He var sum smultra e bjunetokade
12. Ju mais lar gal bjön dans.
13. Du väit änt kätte upa e, än märra upa värruini.

14. Han kenda ailem e blountüttu, raka
15. Piita änt hände e skitrukan, he heve luftas. (Hon ä änt en lästättig).
16. Hitt var sum te kast upa hasta - Käristu. (om gumpakast)
17. Han ä sä nedindur ätt e, sum gäite ätt piss (om drinkare)
18. Hanz met dii skällgilla? (fräga, om du, om glöms du helna)
19. Häräns qua ä Munugg.
20. He gär, sum ta gäite skitar upa häike nävra, (om meningelöst rabslande).
21. Däras atokade & kan ingen trö. (Han kunn födas i viken älder som helst)
22. Han ä änn västur kakk airana (vara hämslig vet svag).
23. Hova haitokitu ätti hipoana. (frukta för något).
24. Hova galhäta e hände (vara i m3).
25. Kerkja ä änt sä föll, än änt ätt jön rims inn (när man svägar någon till på ita).



26. Attskade oi Ruillde (hafra listinnat med
(mögut)
27. Han(hon) har rumpa te lass
(han var ingenting uti zöna)
28. Han(hon) had änn (helledur nuan)
skinn från äle. (Wna något litet vidon)
29. Duns i kasta a svält i bu lapi,
he i västt från allt.
30. Änn bränd glös änt (d. v. v. sät-
ten vännen in, ut två tröta)
31. Hala näit Riida upa sondan?

Kop.

